

## NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 9 päivänä heinäkuuta 2013,

**Belgian vuoden 2013 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Belgian vuosien 2012–2016 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto**

(2013/C 217/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 <sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 <sup>(2)</sup> ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 26 päivänä maaliskuuta 2010 Euroopan komission ehdotuksen, jolla käynnistetään uusi työllisyys- ja kasvustrategia, Eurooppa 2020. Strategian lähtökohtana on tehostaa talouspolitiikan yhteensovittamista, ja siinä keskitytään avainalueisiin, joilla tarvitaan toimia, jotta voidaan parantaa Euroopan mahdollisuuksia kestäväan kasvuun ja parantaa sen kilpailukykyä.
- (2) Neuvosto antoi 13 päivänä heinäkuuta 2010 suosituksen jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista (2010–2014) ja hyväksyi 21 päivänä loka-kuuta 2010 päätöksen jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista <sup>(3)</sup>. Yhdessä nämä muodostavat ns. yhdenmetyt suuntaviivat. Jäsenvaltioita kehoitettiin ottamaan yhdenmetyt suuntaviivat huomioon kansallisessa talous- ja työllisyyspolitiikassaan.

<sup>(1)</sup> EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

<sup>(3)</sup> Pidetty voimassa vuodelle 2013 jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 22 päivänä huhtikuuta 2013 annetulla neuvoston päätöksellä 2013/208/EU (EUVL L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Jäsenvaltioiden valtion- ja hallitusten päämiehet hyväksyivät 29 päivänä kesäkuuta 2012 kasvu- ja työllisyysopimuksen, joka toimii johdonmukaisina puitteina kansallisen, EU:n ja euroalueen tason toimille kaikkia mahdollisia keinoja, välineitä ja politiikkoja käyttäen. He päättivät toimista, jotka on toteutettava jäsenvaltioiden tasolla, ja ilmaisivat erityisesti täysimääräisen sitoutumisensa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen ja maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoon.

- (4) Neuvosto antoi 10 päivänä heinäkuuta 2012 suosituksen <sup>(4)</sup> Belgian vuoden 2012 kansallisesta uudistusohjelmasta ja lausunnon Belgian vuosien 2012–2015 vakausohjelmasta.

- (5) Komissio hyväksyi 28 päivänä marraskuuta 2012 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2013 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Komissio hyväksyi niin ikään 28 päivänä marraskuuta 2012 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella varoituskansalaisia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Belgia kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu.

- (6) Euroopan parlamentti on asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisesti osallistunut asianmukaisesti eurooppalaiseen ohjausjaksoon, ja se on 7 päivänä helmikuuta 2013 hyväksynyt päätöslauselman vuotuisen kasvuselvityksen 2013 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdista sekä päätöslauselman osallistumisesta vuotuisen kasvuselvitykseen 2013.

- (7) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 14 päivänä maaliskuuta 2013 rahoitusvakauden varmistamisen, julkisen talouden vakauttamisen ja kasvun vauhdittamisen painopisteet. Se korosti, että on tarpeen jatkaa eriytettyä, kasvua edistävää julkisen talouden vakauttamista, palauttaa normaalit luotonannon edellytykset, edistää kasvua ja kilpailukykyä, puuttua työttömyyteen ja kriisin sosiaalisiin seurauksiin sekä nykyaikaistaa julkishallintoa.

- (8) Komissio julkaisi 10 päivänä huhtikuuta 2013 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla laaditun Belgiaa koskevan perusteellisen tarkastelun tulokset. Komissio päättelee analyysinsä perusteella, että Belgian makrotaloudessa on epätasapainotiloja, jotka edellyttävät seuranta ja politiikkatoimia. Makrotalouden kehitykseen on edelleen syytä kiinnittää huomiota hyödykkeiden ulkoisen kilpailukyyn ja velkaantuneisuuden alalla ja seurata erityisesti mittavan julkisen velan vaikutuksia reaali-talouteen.

<sup>(4)</sup> EUVL C 219, 24.7.2012, s. 5.

- (9) Belgia toimitti vuosia 2012–2016 koskevan vakausohjelmansa ja vuoden 2013 kansallisen uudistusohjelmansa 29 päivänä huhtikuuta 2013. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisen vakausohjelman arvioinnin perusteella neuvosto katsoo, että julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on uskottava. Verrattuna komission yksiköiden kevään 2013 talousennusteeseen, jonka mukaan BKT:n kasvu pysyy muuttumattomana vuonna 2013 ja nousee 1,2 prosenttiin vuonna 2014, se on hieman optimistisempi, sillä BKT:n kasvun ennustetaan olevan 0,2 prosenttia vuonna 2013 ja 1,5 prosenttia vuonna 2014. Belgia on toteuttanut vakauttamistoimenpiteitä vuodesta 2010 alkaen ja erityisesti vuonna 2012, jolloin se toteutti eläkejärjestelmää, työttömyyssetuusjärjestelmää ja tuotemarkkinoita koskevia rakenteellisia uudistuksia. Julkisen talouden toimet eivät kuitenkaan olleet riittäviä, jotta julkisen talouden alijäämän tilanne olisi voitu lopettaa neuvoston 2 päivänä joulukuuta 2009 antaman suosituksen mukaisesti. Vuoden 2012 määräaikaan liiallisen alijäämän korjaamiseksi ei ole voitu noudattaa myöskään siksi, että on toteutettu Dexia-pankkiryhmittymän pääomittaminen, jonka negatiivinen vaikutus alijäämätoteutumaa oli 0,8 prosenttia suhteessa BKT:hen, ja siksi, että talouskehitys oli vuoden 2012 jälkipuoliskolla odotettua heikompi. Tämän johdosta alijäämän ennustetaan nyt supistuvan alle 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen vuodesta 2013 alkaen. Vakausohjelmassa kaavailun julkisen talouden strategian tavoitteena on rakenteellisesti tasapainoinen julkisen talouden rahoitusasema viimeistään vuonna 2015 ja keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttaminen vuonna 2016. Vakausohjelmassa on muutettu keskipitkän aikavälin tavoite 0,5 prosentin ylijäämästä 0,75 prosentin ylijäämään suhteessa BKT:hen. Uusi keskipitkän aikavälin tavoite vastaa vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia. Vakausohjelma vastaa liiallista alijäämää koskevan menettelyn uutta määräaikaan, joka on vuosi 2013, mutta komission yksiköiden kevään 2013 talousennusteen perusteella turvamarginaali perussopimuksessa asetettuun 3 prosentin viitearvoon suhteessa BKT:hen nähden on kapea, kun alijäämäksi ennustetaan 2,9 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2013.

Suunniteltu vuotuinen eteneminen kohti keskipitkän aikavälin tavoitetta, joka on määrä saavuttaa vuonna 2016, on enemmän kuin 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen (rakenteellisin luvuin). Vakauttamistoimia ei ole määritetty vuoden 2013 jälkeiselle ajalle. Vakausohjelmassa esitettyjen tietojen perusteella julkisen talouden menojen kasvun (ilman päätösperäisten toimien vaikutusta tuloihin) odotetaan vuosina 2014–2016 edistävän vuotuista rakenteellista sopeutusta kohti keskipitkän aikavälin tavoitetta 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Vakausohjelman mukaan velkasuhde on enimmillään 100 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2013 ja supistuu asteittain 93 prosenttiin suhteessa BKT:hen viimeistään vuonna 2016. Vuodesta 2014 vuoteen 2016 Belgian voidaan katsoa olevan velkakriteerin noudattamisen suhteen siirtymävaiheessa. Suunnitelmien mukaan velan supistumiselle

asetettu tavoite saavutetaan siirtymävaiheen lopussa. Komission yksiköiden kevään 2013 talousennusteen mukaan velkasuhde nousee 101,4 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2013 ja sen jälkeen edelleen 102,1 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2014, olettaen että politiikka ei muutu. Tämän perusteella siirtymistä kohti velan vähentämistä koskevaa sääntöä ei noudateta vuonna 2014, mikä osoittaa, että edistyminen kohti keskipitkän aikavälin tavoitetta ei ole riittävää. Vakausohjelmassa ei selitetä, miten suunnitellut sopeutustoimet jaetaan eri hallintotasojen kesken. Tämä ongelma mainittiin myös viime vuoden maasuosituksessa. Sääntöperusteisen, monivuotisen julkisen talouden kehityksen lisäksi on tarpeen suunnitella ja vahvistaa nimenomaisia koordinoitujärjestelyjä, jotta voidaan varmistaa ja panna täytäntöön vahvemmat automaattiset sitoumukset, jotka koskevat alueita, yhteisöjä ja paikallisviranomaisia, niin että julkisen talouden tavoitteet voidaan saavuttaa.

- (11) Ikääntymiseen liittyvien menojen ennustetaan kasvavan Belgiassa erittäin huomattavasti (+2,0 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen) jo vuosina 2010–2020 erityisesti eläkkeiden ja pitkäaikaishoidon osalta. Vanhusten sosiaaliturvan uudistaminen on aloitettu, ja sen pitäisi vaikuttaa myönteisesti ikääntyneiden työllisyyteen. Ennusteiden mukaan Belgia ei kuitenkaan pysty saavuttamaan tätä koskevaa, vuodeksi 2020 asettamaansa tavoitetta. Kyseessä on mittava haaste, ja lisätoimia tarvitaan, jotta ero tosiasiallisen ja lakisääteisen eläkkeellesiirtymisiin välillä saadaan kurottua umpeen. Jos lakisääteinen eläkeikä kytkettäisiin elinajanodotteen kehitykseen, voitaisiin turvata eläkejärjestelmän kestävyys pitkällä aikavälillä. Rahoituksen kestävyyttä koskevan tavoitteen saavuttamista on punnittava suhteessa tarpeeseen säilyttää vanhusten sosiaaliturvajärjestelmien riittävyys. Pitkäaikaishoidon osalta olisi selvitettävä mahdollisuuksia parantaa pitkäaikaishoitopalveluihin käytettävien julkisten menojen kustannustehokkuutta, kustannussäästöjä esimerkiksi ennaltaehkäisevän terveydenhuollon ja kuntoutuksen avulla sekä itsenäisen asumisen edellytyksiä, sillä laitoshoidon kustannukset ovat Belgiassa suhteellisen korkeat.
- (12) Belgian pitkään jatkunut kilpailukykyyn heikkeneminen johtuu useista tekijöistä, joita ovat muun muassa palkanmuodostusjärjestelmä, tuotantotekijämarkkinoiden toimintapuuheet sekä talouden innovointikykyyn liittyvät muut kuin kustannustekijät. Vuoden 1996 palkanormi, jonka tarkoituksena oli säilyttää kilpailukyky suhteessa tärkeimpiin kauppakumppaneihin, ei ole aina täyttänyt tehtävänsä. Tähän asti toteutetut välittömät toimenpiteet, joiden avulla palkkakehitys on pyritty saamaan paremmin tuottavuutta vastaavaksi, ovat oikeasuuntaisia, mutta ne eivät riitä turvaamaan palkkojen ja tuottavuuden kehityksen yhdenmukaisuutta pitkällä aikavälillä. Palkkaneuvotteluja koskeviin puitteisiin on tehtävä edelleen rakenteellisia parannuksia, joihin kuuluvat muun muassa automaattiset korjaukset siinä tapauksessa, että palkanormia ei noudateta, tai jos terveysindeksi nousee enemmän kuin tärkeimpien kauppakumppanien palkan korotukset. Palkkaneuvottelujärjestelmän avulla olisi varmistettava, että palkkojen kehitys seuraa osa-alueen ja paikallistason tuottavuuden kehitystä. Belgia on erikoistunut välituotteisiin, joiden alalla kansainvälinen kilpailu on kovaa, minkä vuoksi tuotantopanosten hintojen vaihtelua

on vaikea sisällyttää lopullisiin hintoihin. Vaikka Belgian tutkimus- ja kehitysjärjestelmän (T&K) vahvuudet ovat lieventäneet kustannuskilpailukykyyn liittyviä ongelmia, yritysten T&K-toiminta on edelleen hyvin keskittynyttä, ja yritysten laajempi osallistuminen toimintaan laahaa jäljessä. Toimintaedellytyksiä osaamisvaltaisempaan talouteen siirtymisen nopeuttamiseksi olisi lujitettava keskittymällä yrittäjyyteen, helpottamalla yritysten dynamiikkaa ja inhimillisen pääoman muodostumista.

- (13) Sähkön ja monien muiden tavaroiden ja palvelujen hinnat ovat Belgiassa korkeammat kuin muissa jäsenvaltioissa, mikä johtuu heikosta kilpailusta ja rakenteellisista esteistä. Vähittäissektorin hinnat ovat edelleen euroalueen keskiarvoa korkeammat, ja asiantuntijapalvelujen rajoitukset haittaavat innovatiivisten liiketoimintamallien kehittämistä ja rajoittavat investointeja. Belgia on onnistunut parantamaan kilpailua verkkotoimialoilla vain rajoitetusti, ja vahvojen ja riippumattomien sääntelyviranomaisten perustamisessa on edelleen puutteita. Mobiililajakaistan levinneisyysaste on Belgiassa unionin toiseksi alhaisin, mikä johtuu pitkälti taajuuksien saatavuutta koskevaan sääntelyyn ja koordinointiin liittyvistä ongelmista. Vaikka perinteisen energiantoimittajan valta-asema sähköntuotannon alalla on heikentynyt yhä useampien kuluttajien vaihtaessa sähköntoimittajaa, kilpailu sähkön ja kaasun vähittäishintojen sekä sähkön tukkuhintojen alalla on edelleen haaste, sillä suuret jakelukustannukset nostavat kohtuuttomasti teollisuuskäyttäjien nettohintoja naapurimaihin verrattuna. Belgian päätös valvoa loppukäyttäjiltä perittäviä sähkön ja kaasun vähittäishintoja voi haitata investointeja tuotantokykyyn ja uusien toimijoiden pääsyä markkinoille. Postisektorin lupamenettelyt ovat edelleen huolenaihe. Rautateiden kotimaan matkustajaliikenne ei ole avoinna kilpailulle, eikä satamien työlainsäädäntöä ole nykyaikaistettu. Koska kaikki edellä mainitut sektorit ovat kilpailukyvyyn kannalta erittäin tärkeitä, nämä toimenpiteet olisi toteutettava nopeasti.
- (14) Belgian verotusjärjestelmä perustuu kohtuuttomassa määrin välittömiin veroihin ja sisältää porsaanreikiä, jotka heikentävät sen oikeudenmukaisuutta. Vaikka Belgiassa on pyritty jonkin verran keventämään työhön kohdistuvaa kokonaisverorasitusta, useimpien työntekijäryhmien implisiittinen veroaste on edelleen unionin korkeimpia. Belgia kuuluu edelleen niihin maihin, joissa ympäristöverojen osuus kaikista verotuloista on pieni. Verotusjärjestelmää olisi varaa yksinkertaistaa ja tehostaa, muun muassa supistamalla ja virtaviivaistamalla verotukia sekä poistamalla perusteettomat tai vaikutusta vailla olevat alennetut alv-kannat.
- (15) Belgiassa on ongelmana keskimääräistä alemmalle tasolle vakiintunut työvoimaosuus sekä eri alueiden ja väestöryhmien väliset suuret erot työllisyys- ja työttömyysasteessa. Heikoin työvoimaosuus on maahanmuuttajataustaisilla, ikääntyneillä ja alhaisen koulutustason omaavilla nuorilla

maan kaikilla alueilla. Näillä ryhmillä on myös muita suurempi köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riski. Työttömyysasetusjärjestelmän uudistus on oikeansuuntainen toimenpide, mutta se ei itsessään takaa työvoiman kysynnän ja tarjonnan tuloksellisempaa yhteensovittamista, ellei sen lisäksi ole tarjolla tuloksellista työnhakuapua ja kouluttautumismahdollisuuksia. Liittovaltiotasolla toteutettavien kohdistettujen vähennysten ja aluetasolla toteutettavien työllisyystukijärjestelmien yhteisvaikutukset saavat aikaan monimutkaisuutta. Vaikka alhaisen koulutustason omaaville nuorille tarkoitetuista toimenpiteistä on todennäköisesti hyötyä myös maahanmuuttajille, tarvitaan erityisesti tätä kohderyhmää varten suunniteltu strategia. Lisäksi eräitä työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuuteen liittyviä ongelmia näyttäisi olevan vaikea ratkaista lisäämättä merkittävästi työvoiman liikkuvuutta eri alueiden välillä. Olisi laadittava perusteellisempi arvio siitä, miten yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen tarjonnasta voidaan tehdä avoimempaa ja tehokkaampaa ja miten koulutuksen tarjoajien keskinäistä synergiaa voitaisiin lisätä.

- (16) Ennusteiden perusteella Belgia ei saavuta kasvihuonekaasupäästöjen 15 prosentin vähennystavoitetta vuoteen 2020 mennessä. On edelleen epäselvää, miten tavoitteen saavuttaminen on tarkoitus varmistaa eri viranomaisten toteuttamien yksittäisten aloitteiden avulla tai miten rasitus jaettaisiin eri alueiden kesken. Epäselvää on myös se, mikä on erityisesti liikennesektorin ja rakennusten päästöjen vähentämiseksi toteutettujen toimenpiteiden yhteisvaikutus. Liikenneuuhkat ovat Belgian taloudelle suuri rasitus, sillä niiden vaikutukseksi on arvioitu jopa 2 prosenttia suhteessa BKT:hen, mikä on Euroopan korkeimpia lukuja. Uuden liikenneverojärjestelmän toteuttaminen maan kaikilla kolmella alueella on kuitenkin lykkäantynyt vuoteen 2016.
- (17) Pitkälti alueellistetusta hallintorakenteesta johtuvat koordinaatioongelmat korostavat julkishallinnon tehokkaan organisoinnin tarvetta, sillä monista eri verkostoista, hallintotasoista ja toimijoista muodostuva kokonaisuus voi aiheuttaa rakenteiden päällekkäisyyttä, mikä heikentää hallintoa ja lisää hallinnon kustannuksia. Nämä ongelmat liittyvät erityisesti verotukseen ja julkisen talouden vakauttamisesta aiheutuvan rasituksen jakamiseen muun muassa koulutuksen ja sosiaaliturvan osalta, mikä edellyttää kaiken kaikkiaan yhteistyön ja koordinoinnin lisäämistä.
- (18) Komissio on eurooppalaisen ohjausjakson osana analysoinut kattavasti Belgian talouspolitiikkaa. Se on arvioinut vakausohjelman ja kansallisen uudistusohjelman ja esittänyt perusteellisen tarkastelun. Se on ottanut huomioon ei vain niiden merkityksen Belgian finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyuden kannalta vaan myös sen, ovatko ne EU:n sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen

tehostaa antamalla EU:n tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin. Eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetut komission suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–7.

- (19) Neuvosto on tutkinut vakaushjelman tämän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto<sup>(1)</sup> ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1.
- (20) Neuvosto on tutkinut kansallisen uudistusohjelman ja vakaushjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–5.
- (21) Komissio on eurooppalaisen ohjausjakson osana analysoinut myös koko euroalueen talouspolitiikkaa. Neuvosto on antanut tämän perusteella erityisiä suosituksia jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö on euro<sup>(2)</sup>. Koska Belgian rahayksikkö on euro, sen olisi myös varmistettava, että kyseiset suositukset pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti,

SUOSITTAA, että Belgia toteuttaa vuosina 2013–2014 toimia, joilla se

1. hyväksyy lisätoimia toteuttaakseen rakenteellisen sopeutuksen, joka määritetään neuvoston päätöksessä, jossa vaaditaan korjaamaan liiallinen alijäämä viimeistään vuonna 2013 ja tehostamaan vakauttamisen kestävyttä ja uskottavuutta; julkisen talouden epätasapainotilojen korjaaminen kestävällä tavalla edellyttää, että toteutetaan uskottavasti kunnianhimoisia rakenneuudistuksia, jotka lisäisivät talouden sopeutumiskykyä ja vauhdittaisivat potentiaalista kasvua; jatkaa liiallisen alijäämän korjaamisen jälkeen rakenteellista sopeutusta tarvittavalla vauhdilla niin, että keskipitkän aikavälin tavoite saavutetaan viimeistään vuonna 2016, ja varmistaa, että korkea velkasuhde käännetään pysyvästi lasku-uralle; esittää tätä varten 15 päivään lokakuuta 2013 mennessä vuonna 2014 toteutettavia kasvua edistäviä rakenteellisia toimia, joiden avulla varmistetaan liiallisen alijäämän kestävä korjaaminen ja riittävä eteneminen kohti keskipitkän aikavälin tavoitetta; varmistaa, että sopeutusuralla jakautuu koko ajanjaksolle tasaisesti tai jopa etupainotteisesti; hyväksyy nimenomaiset koordinointijärjestelyt sen varmistamiseksi, että julkisen talouden tavoitteet sitovat sekä liittovaltiotasolla että alemmilla hallintotasoilla keskipitkällä suunnitteluvälillä, muun muassa hyväksymällä viipymättä julkisen talouden rahoitusaseman tasapainoa/ylijäämää koskevan säännön, joka on talous- ja rahoituksen vakaudesta, yhteensovittamisesta, ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen vaatimusten mukainen, ja lisää rasiusten jakamisen avoimuutta ja vastuuvälillisyyttä eri hallintotasoilla;

<sup>(1)</sup> Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

<sup>(2)</sup> Katso tämän virallisen lehden sivu 97.

2. tehostaa toimia, joiden tarkoituksena on kuroa umpeen ero tosiasiallisen ja lakisääteisen eläkkeellesiirtymisien välillä, muun muassa pyrkimällä saattamaan päätökseen vireillä olevat uudistukset varhaista työmarkkinoilta poistumista koskevien mahdollisuuksien poistamiseksi; tukee vanhusten sosiaaliturvajärjestelmien uudistuksia työllisyystukitoimenpiteillä ja työmarkkinoiden uudistuksilla, jotka edistävät aktiivista ikääntymistä; nostaa tosiasiallista eläkkeellesiirtymiskäyttäytymistä sopeuttamalla eläkkeellesiirtymiskäyttäytymistä tai eläke-etuudet elinajanodotteen muutoksiin; parantaa edelleen pitkäaikaiseen laitohoitoon käytettävien julkisten menojen kustannustehokkuutta;
3. kilpailukyvyyn palauttamiseksi jatkaa jo aloitettuja toimia palkanasetantajärjestelmän uudistamiseksi, palkkojen indeksointijärjestelmä mukaan lukien; varmistaa erityisesti rakennetoimia toteuttamalla, työmarkkinaosapuolia kuullen ja kansallisen käytännön mukaisesti, että palkan asetannassa otetaan huomioon tuottavuuden kehitys, osa-alueelliset ja paikalliset tuottavuuserot ja työmarkkinaolosuhteet ja että siihen sisältyy automaattisia korjauksia siinä tapauksessa, että palkkakehitys heikentää kustannuskilpailukykyä;
4. esittää konkreettisia ja aikataulutettuja rakennetoimenpiteitä parantaakseen kilpailua palvelusektorilla poistamalla vähittäiskaupan esteitä ja asiantuntijapalvelujen liiallisia rajoituksia ja parantaa mobiililajajakaistan saatavuutta; jatkaa energiasektorin toiminnan parantamista alentamalla jakelukustannuksia ja valvomalla vähittäishintoja sekä vahvistaa sääntelyviranomaisten riippumattomuutta energia-, televiestintä- ja liikennesektorilla (rautatieliikenne, lentoliikenne); poistaa jäljellä olevat postisektorin sääntelyesteet;
5. laatii konkreettisia ja aikataulutettuja ehdotuksia, joiden avulla verotusta siirretään työn verotuksesta kasvua vähemmän vääristäviin veropohjiin, erityisesti tutkimalla mahdollisuuksia ottaa käyttöön ympäristöveroja, kuten diesel- ja lämmitysöljyvero, sekä työsuhteautojen yksityiskäytön verottamista; yksinkertaistaa verotusjärjestelmää vähentämällä verotukia tuloverotuksen alalla, tehostamalla arvonlisäverojärjestelmää ja parantamalla verosäännösten noudattamista porsaanreikiä tukkimalla;
6. vähentää edelleen työnteon pidäkkeitä varmistamalla työnhakuvaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon ja huolehtimalla siitä, että kaikilla työttömillä on käytettävissään henkilökohtaista työnhakuapua; toteuttaa toimenpiteitä työvoiman liikkuvuuden lisäämiseksi alueiden välillä; yksinkertaistaa politiikkatoimia, jotka kohdistuvat työnteon kannustimiin, aktiivointiin, työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaamiseen, koulutukseen, elinikäiseen oppimiseen ja ammattikoulutukseen ikääntyneiden ja nuorten työntekijöiden hyväksi; kehittää kattavia, sosiaalista osallisuutta ja työmarkkinoita edistäviä strategioita maahanmuuttajataustaista väestöä varten;

7. toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä ja sopii selkeästä tehtävänjaosta liittovaltion ja alueviranomaisten kesken varmistaakseen etenemisen kohti päästökaupan ulkopuolisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia tavoitteita erityisesti liikennesektorilla ja rakennusten osalta.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 2013.

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

R. ŠADŽIUS

---